

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.281/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: jogi képviselő1 Ügyvédi Iroda, jogi képviselő1 ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Emberi Erőforrások Minisztériuma

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: olimpiai járadék tárgyában hozott határozat jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 34.K.701.867/2020/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 34.K.701.867/2020/22. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy az alperes határozatának megsemmisítése mellett a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására is kötelezi.

A felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt 30.000,- (harmincezer) forint kereseti és a 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az 1984. évben Los Angelesben megrendezett XXIII. Olimpiai Játékokon számos szocialista ország sportolója, így a magyar sportolók sem vehettek részt. A kényszerből távol maradt országok számára Barátság Versenyeket szerveztek különböző helyszíneken.

[2] A felperes az 1984-ben helységi vitorlázás sportágban megrendezett „A” kategóriás nemzetközi versenyen csillaghajó osztályban a IV. helyen végzett két szovjet és egy kanadai páros mögött. Az Olimpiai Játékokon minden hajóosztályban egy nemzetből csak egy versenyző egység vehetett részt, de a barátság versenyekre e kikötés nem vonatkozott, ezért országonként két-két egység állhatott rajthoz. Ezen eltérés miatt a H.-H. páros összetettben a IV. helyen, a nemzetek sorrendjében (mivel két orosz hajó indult) a III. helyen végzett.

[3] A felperes 2001. június 24. napján kelt igénybejelentésében olimpiai járadék megállapítását kérte az 1984-ben helységi elért III. helyezése alapján, mely kérelmét a Magyar Vitorlás Szövetség (a továbbiakban: Szövetség), illetőleg a Magyar Olimpiai Bizottság (a továbbiakban: MOB) az aláírásával egyaránt támogatta, azzal egyetértett. Az Ifjúsági és Sportminisztérium 2001. október 10. napján meghozott 131/548/2001. számú határozatával a felperes kérelmének helyt adva, részére 2001. augusztus 1. napjától olimpiai járadékot állapított meg.

[4] A felperes 2019. március 4. napján a sportról szóló 2004. évi I. törvény (a továbbiakban: Stv.) 2019. január 1. napjától hatályos módosítása szerint folyósítandó olimpiai

járadék megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben érmes helyezésként az 1984. Tallin Barátság Versenyen elért III. helyezését jelölte meg.

[5] Az alperes a 2019. augusztus 22. napján kelt 18454-3/2019/SPORTFEJL iktatószámú határozatában megállapította, hogy a felperes az 1984. évi „A” kategóriás nemzetközi versenyen vitorlázás sportágban csillaghajó osztályban szerzett negyedik helyezése alapján nem rendelkezik olimpiai járadékra jogosító sporteredménnyel, így olimpiai járadékának folyósítását – jogosultságának hiányában – 2019. szeptember 1. napjától megszüntette.

[6] Határozata indokolásában az Stv. 59. § (1), 60. § (2) bekezdését, 61. § (12) bekezdés a) pontját, 78/M. § (1) bekezdését, az olimpiai járadékról szóló 41/2004. (III.12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 11. § (2) bekezdését idézve kifejtette, hogy a Szövetség főtitkára által nyújtott adatszolgáltatás, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a felperes az 1984. évi „A” kategóriás nemzetközi versenyen vitorlázás sportágban csillaghajó osztályban szerzett negyedik helyezése alapján olimpiai járadékra nem jogosult, mert nem rendelkezik olimpiai járadékra jogosító sporteredménnyel, ezért jogosultság hiányában a járadék folyósításának megszüntetése volt indokolt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes az alperes határozatával szemben előterjesztett keresetében az alperes határozatának a megsemmisítését kérte. Kifejtette, hogy az olimpiai játékokkal szemben az „A” kategóriás nemzetközi játékokon minden hajóosztályban több hajó indulhatott, ami esetében azt jelentette, hogy az 1984-es „A” kategóriás nemzetközi versenyen elért negyedik helyezése – figyelemmel arra, hogy előtte kettő szovjet és egy kanadai hajó végzett – a nemzetek sorrendjében ténylegesen harmadik helyezésnek minősült. Kiemelte, hogy a MOB hivatalos honlapján is harmadik helyezettként van feltüntetve.

[8] Hangsúlyozta, hogy az olimpiai járadék összegének megváltozása miatt az alperes tájékoztatása alapján terjesztette elő kérelmét, és 18 év járadék folyósítása után az alperes jogszabálysértően döntött – lényegében változatlan jogszabályi környezet mellett – az olimpiai járadéka megszüntetéséről. E körben hivatkozott az olimpiai járadék folyósításakor hatályban volt, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 61. §-ára, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114. §-ára, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2006. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. és 120. §-ának rendelkezéseire, amelyekre figyelemmel érvelése szerint a 2001-ben meghozott döntés visszavonására jogsértően került sor. Álláspontja szerint az alapjoga is sérült, mellyel összefüggésben a 11/1992. (III.5.) AB határozatban és 142/2010. (VII.14.) AB határozatban foglaltakra utalt.

[9] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a kereset elutasítását kérte, hangsúlyozva, hogy a felperes az irányadó jogszabályok alapján már az eredeti kérelem időpontjában sem felelt meg az olimpiai járadék folyósítására vonatkozó feltételeknek, mivel az kizárólag az olimpiai járadékra jogosító sporteseményeken elért első, második vagy harmadik helyezésre vonatkozik. Ennek megállapításánál a sportolók által elért

végeredmény az irányadó, a nemzetek sorrendje nem jelent olimpiai járadékra való jogosultságot megalapozó eredményt.

[10] Érvelése szerint a felperes esetén a szerzett jog védelmének elve sem érvényesülhet, mivel a Barátság Versenyeken elért helyezések olimpiai járadékra nem jogosít. Hangsúlyozta, hogy nem a 2001-ben meghozott határozatot vizsgálta felül, hanem az újabb 2019-ben előterjesztett kérelemről döntött, ezért az nem minősül a korábbi határozat felülvizsgálatának, módosításának vagy visszavonásának sem.

A jogerős ítélet

[11] A törvényszék ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette. Indokolásában az Stv. 59. § (1) bekezdésében, 60. § (1)-(2), 61. § (1)-(2), 61/A. § (1), 78/M. § (1) bekezdéseiben, a Rendelet 11. § (2) bekezdésében, az Ákr. 20. és 120. §-ában, és az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat felhívva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes esetén a 2019. január 1. napjával módosult Stv. és a hatályba léptető rendelkezései figyelembevételével is az állapítható meg, hogy miután az olimpiai járadékra való jogosultságot a felperesnek a törvénymódosítás hatálybalépését megelőzően elért helyezés után már megállapították, a korábbi szabályok alapján megállapított járadékra továbbra is jogosult.

[12] A jogalkotó feltehető szándékának vizsgálata körében arra a megállapításra jutott, hogy amikor a jogalkotó átmeneti rendelkezésként az Stv. 78/M. §-ának a törvénymódosítással megállapított rendelkezései alkalmazását a jogosult kérelméhez kötötte, egyértelműen kizárta annak lehetőségét, hogy a törvénymódosítás hatályba lépését megelőzően megállapított olimpiai járadékra való jogosultságok hivatalból felülvizsgálatra kerüljenek. E rendelkezések nem jogosították fel az alperest arra, hogy a 2001-ben megállapított jogosultság felülvizsgálatát elvégezze, ezért a határozat sérti az Ákr. 2. §-ában foglalt jogszerűség elvét. A felperes olimpiai járadékának megszüntetésével az alperes lényegében a korábbi határozatot vizsgálta felül, és azt hatályon kívül helyezte, melyre sem az Ákr., sem az Stv. nem ad lehetőséget.

[13] Kifejtette, hogy jelen ügyben az Ákr. 120. §-ában foglalt feltételek sem állnak fenn, mert a határozat meghozatalára több, mint 18 évvel ezelőtt került sor. A korábbi jogosultság megvonása a felperes jóhiszeműen szerzett jogát is sértené, figyelemmel arra, hogy a korábban előterjesztett kérelmén a MOB és a Szövetség képviselőinek az aláírása is szerepel, amely a felperes rosszhiszeműségét kizárja.

[14] Leszögezte, hogy az irányadó rendelkezések tükrében kizárólag az első, második vagy harmadik helyezést elért érmes magyar állampolgár versenyző jogosult az olimpiai járadékra, és a jogszabály nem ad lehetőséget arra, hogy egyéni teljesítménytől függetlenül egyéb szempontok, jelen esetben nemzetek közötti verseny függvényében értelmezze azt alperes. Miután az Stv. 61. § (2) bekezdése kizárólag a járadékra való jogosultság megszűnésére, a már folyósított járadék visszafizetésére, továbbá a járadék folyósításának felfüggesztésére ad lehetőséget, a felperes esetében erről rendelkezni nem lehetett. Ezért az olimpiai járadék folyósításának megszüntetése jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az alperes a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és b) pont alapján kérte. Álláspontja szerint a törvényszék ítélete jogszabálysértő, mert a jogerős ítélet is azt állapította meg, hogy a felperes az olimpiai járadékra nem jogosult, ezért jogszerűen döntött a járadék folyósításának megszüntetéséről.

[16] Kifejtette, hogy 2019. január 1-jét megelőzően nem rendelkezett hivatalos információval arról, hogy a felperes a Barátság Versenyen vitorlázás sportágban csillaghajó osztályban valójában nem harmadik helyezést ért el. A MOB, valamint a Szövetség állásfoglalása azonban hitelt érdemlően alátámasztotta, hogy felperes a negyedik helyezése révén nem rendelkezik az olimpiai járadék megállapításának alapjául szolgáló érmes helyezéssel. Ennek ismeretében nem hozhatott jogszerűen olyan döntést, amely azt állapítja meg, hogy a felperes a járadékra jogosult.

[17] Hangsúlyozta, hogy az Ákr. 120. § (1) bekezdésének alkalmazása egyrészt az Ákr. 143. § (1) bekezdés hatályba léptető rendelkezésére figyelemmel az ügyben kizárt, mert e szerint a törvény rendelkezését a hatályba lépését követően indult, és megismételt eljárásokban kell alkalmazni, másrészt az Stv. 78/M. § (1) bekezdése alapján előterjesztett kérelem alapján, alkalmazására szintén nem kerülhet sor.

[18] Kiemelte, hogy az Ákr. 120. § (2) bekezdésében foglalt jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelmének feltételei sem állnak fenn, mivel a felperes jóhiszeműsége a MOB, illetőleg Szövetség legutóbbi adatszolgáltatása tükrében megkérdőjeleződik. A felperesnek nyilvánvalóan tudomással kellett bírnia arról, hogy a Barátság Versenyen ténylegesen negyedik helyezést ért el és már a 2001-ben benyújtott kérelme vonatkozásában is köteles lett volna e körben a teljes körű tájékoztatásra és adatközlésre.

[19] A sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi CVII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.6) hatályba lépett Stv. 78/M. §-ára utalva kifejtette, hogy e rendelkezés nem ad lehetőséget a 2019. január 1. napja előtt megállapított jogosultságok felülvizsgálatára, ezért a kérelemre indult eljárások során, amennyiben a jogosult olyan eredményt tüntet fel a kérelmében, amely már megállapításra került és a megjelölt eredményt a sportolót nevező szervezet is igazolja, úgy a olimpiai járadék megváltozott összegének megállapítására kerül sor.

[20] A felperes esetén azonban a kérelemben megjelölt eredményt sem a MOB, sem a Szövetség nem igazolta, ezért a Rendelet 11. § (2) bekezdésében rögzített feltételek nem teljesültek maradéktalanul. Az új tényállás alapján a járadék megváltozott összegének megállapítására nem, kizárólag a járadék megszüntetésére kerülhetett sor.

[21] Hangsúlyozta, hogy a bíróság érvelésével szemben a döntése nem értelmezhető a 2001. évi határozat „hatályon kívül helyezésének”, és jelen határozat a 2001-es kérelem alapján indult eljárástól egyértelműen elkülönül.

[22] A jogerős ítélet [39] bekezdésében hivatkozott, a Kp. 85. § (5) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekménnyel összefüggésben, hangsúlyozta, hogy jelen határozat nem ex gratia elven alapuló juttatással összefüggésben született, a jogosultság megállapítása során a méltányossági, mérlegelési jogkör nem gyakorolható. Vitatta az Alaptörvény 28. cikkének bíróság általi értelmezését, mert a felperes tényleges első, második vagy harmadik helyezés hiányában olimpiai járadékra nem jogosult, így esetében a törvénymódosítással elérni kívánt cél sem értelmezhető.

[23] Az felperes a felülvizsgálati kérelemre tett ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, hangsúlyozva, hogy a felperes a járadék emelésére nyújtott be kérelmet, csak ez lehetett volna az eljárás tárgya. A felperesnek szerzett joga van, amit az általa hivatkozott alkotmánybírósági határozatok is alátámasztanak, a jóhiszeműségéhez pedig kétség sem fér.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] Az alperes felülvizsgálati kérelme részben alapos.

[25] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjának alkalmazásával fogadta be 2. sorszámú végzésével.

[26] A Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálni kért ítéletet a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta meg, amely alapján megállapította, hogy az ügyben eljáró törvényszék a döntés alapjául szolgáló tényállást a szükséges mértékben feltárta, azonban a jogszabályi rendelkezések alapján az alperes határozatának jogszerűsége tekintetében részben téves álláspontra helyezkedett, döntését téves jogszabályi rendelkezésekre alapította.

[27] A Kúria mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a peres felek között nem volt vita abban, hogy a felperes az „A” kategóriás nemzetközi versenyen ténylegesen negyedik helyezést ért el, a harmadik helyezésre vonatkozó eredmény a nemzetek közötti helyezésre (rangsorra) vonatkozott. Az alperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a bíróság megsemmisítésre vonatkozó rendelkezését és az annak alapjául szolgáló jogi érvelést támadta.

[28] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy jelen ügyben az Ákr. 120. §-a, de az ezt megelőzően 2017. december 31. napjáig hatályban volt Ket. 114. §-a nem volt alkalmazható, mert az olimpiai járadék megállapítása időpontjában hatályos Áe. 61. §-a alapján kellett megítélni, hogy eljárásjogi visszavonás vagy módosítás szóba jöhet-e. Mindennek az ügy érdemére azonban nem volt jelentősége, mert egyrészt a feltételek szabályozása jelen eredeti járadékot megállapító határozat vonatkozásában az Áe. alapján is azonosak voltak a későbbi szabályozással, és arra nem kerülhetett sor az egy ízben egy éven belüli módosításra vonatkozó törvényi korlátok miatt, és az Áe.75.§ (2) bekezdése

még semmiségi ok esetén sem tette lehetővé a három éven túli megsemmisítést (visszavonást, módosítást) sem.

[29] A téves ítéleti indokolásra figyelemmel szükséges megjegyezni, hogy a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok nem képezték volna akadályát a járadék jövőre nézve történő megszüntetésének, hiszen a jövőbeni járadékok tekintetében ugyan jogot szerzett az ügyfél, de azokat még nem gyakorolta. Mindezen kérdések azonban jelen ügy jogi megítélése szempontjából irrelevánsak. Ugyanis az eljárásjogi alapú módosítás (a járadék megszüntetése a jövőre nézve) tilalma a konkrét ügyben nem zárja ki az anyagi jog változásán, és törvényben szabályozott megfelelő anyagi jogi hatáskör megléte esetén az anyagi jogon alapuló módosítást (a járadék jövőre nézve való megszüntetését).

[30] A Kúria hangsúlyozza, hogy jelen ügyben a felperes Stv. 78/M. §-ában foglaltakra figyelemmel a járadék megváltozott összegére tekintettel terjesztett elő kérelmet, az alperesnek pedig e kérelmet a tartalma szerint kellett elbírálnia, figyelemmel az Ákr. 35. § (1), (3) bekezdésében és 38. §-ban foglaltakra. Ennek megfelelően a kérelem (olimpiai járadék összegének a módosított jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő mértékű felemelése) teljesítéséről vagy annak elutasításáról kellett volna döntenie.

[31] Figyelemmel a [29] pontban kifejtettekre, az ügyben eljáró törvényszék ugyanakkor nem vizsgálta azt – a hivatalból vizsgálandó – kérdést, hogy az alperes rendelkezett-e hatáskörrel a korábban megállapított és folyósított olimpiai járadék esetén a járadékra való jogosultság feltételeinek ismételt vizsgálatára, e körben újabb bizonyítékok beszerzésére, azok értékelésével a jogosultság hiányának megállapítására, és a járadék folyósításának megszüntetésére.

[32] Nem vizsgálta azt sem, hogy az alperes a határozatában az olimpiai járadékra való jogosultság körében az irányadó anyagi jogszabályokon túl megjelölt-e olyan eljárási jogszabályt, amely a fél által előterjesztett kérelmen túlterjeszkedve az olimpiai járadékra való jogosultság hivatalbóli felülvizsgálatára és ez alapján a járadék folyósításának megszüntetésére feljogosította.

[33] A Kúriának ezt a kérdés szintén hivatalból vizsgálnia kellett és megállapította, hogy az alperes a határozatának indokolásában kizárólag az olimpiai járadékra való jogosultság feltételeire vonatkozó anyagi jogszabályi rendelkezésekre [Stv. 59. § (1), 60. § (2), 61. § (12) bekezdés a) pont], illetőleg a Rendelet 11. § (2) bekezdésére hivatkozott, amely a kérelem kötelező tartalmi elemeit (személyazonosító adatok, járadékra jogosító eredmény), valamint a sporteredmény igazolásának módját (sportolót nevező szervezet igazolása) tartalmazza.

[34] A Kúria megjegyzi, hogy a Módtv.6 rendelkezései alapján módosított Stv. rendelkezései a 2019. január 1. napjától kezdődően a járadék megállapítására a hivatalbóli eljárást írják elő, ez azonban figyelemmel a 78/M. § (1) bekezdésében foglaltakra, nem vonatkozik a már korábban megállapított olimpiai járadékokra. Ez utóbbi esetben a járadék megváltozott összegének megállapítása (felemelése) iránt az érintett személynek kell kérelmet előterjesztenie. A kérelemre indult eljárásban azonban a hatóságnak csak a kérelem keretei között lehet döntenie, amely alapján a kérelem teljesítésére, avagy annak elutasítására kerülhet sor, mely jelen esetben kizárólag a járadék emelt összegére vonatkozhat.

[35] Amennyiben a hatóság további hivatalbóli vizsgálatot kívánt lefolytatni és annak eredménye alapján a járadékra való jogosultságról döntést hozni, azt a hivatalbóli eljárást és hatáskört megalapozó jogszabályi rendelkezések megjelölése mellett, az Ákr. irányadó eljárási szabályai alapján, azokra történő hivatkozással és a szükséges eljárási cselekmények elvégzésével (pl: értesítés az eljárás megindításáról, a hivatalból elrendelt vizsgálatról) tehetné volna meg.

[36] A Kúria rámutat arra, hogy jelen ügyben az alperes a felperes kérelmén túlterjeszkedve eljárását kiterjesztette a felperes olimpiai járadékra való jogosultságának vizsgálatára, ezzel összefüggésben bizonyítási cselekményeket végzett és több megkereséssel élt. A jogosultság fenn nem állásának megállapításával a 2001-ben meghozott határozattal ellentétes következtetésre jutott, így a korábbi jogosultságot megállapító döntést teljes egészében megváltoztatta. Határozatában azonban nem adott számot arról, hogy e jogosultság vizsgálatára mely hatásköri rendelkezés hatalmazta fel.

[37] A fentiekből kitűnően az ügyben eljáró törvényszék szintén elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy alperes a határozatát hatáskörében hozta-e meg, mely körülményt – figyelemmel az Ákr. 123. §-ában foglaltakra – a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján hivatalból kell figyelembe vennie. Amennyiben a törvényszék ezt az értékelést elvégezte volna, észlelnie kellett volna, hogy az alperes határozata nem tartalmazza azokat a rendelkezéseket, amelyek alapján a kérelemre indult eljárásban a vizsgálatát a járadékra való jogosultság fennállására is kiterjesztette, ennek hiányában azonban az alperesi határozat jogszabálysértő.

[38] Az eljáró bíróság jogerős ítéletében arra helyesen mutatott rá, hogy az Stv. 78/M. §-ában foglaltak szerinti kérelem előterjesztésének hiányában a járadékos a korábbi járadékszabályok szerint megállapított járadékra változatlanul jogosult (ítélet [63] bekezdés), a határozatban felhívott Stv. §-ai pedig kizárólag a járadékra való jogosultság megszűnéséről, a járadék folyósításának felfüggesztéséről rendelkeznek, ezért azok az alperes határozatában foglalt döntés alátámasztására nem alkalmasak.

[39] Ugyanakkor tévedett, amikor nem ismerte fel, hogy az alperes döntése nem az Ákr. 120. § alkalmazhatóságának hiánya okán, hanem azért jogszabálysértő, mert nem tartalmazza az olimpiai járadékra való jogosultság hivatalból történő felülvizsgálatára jogosító eljárási jogszabályhelyet. A Kúria megjegyzi, hogy az alperes határozatában és felülvizsgálati tárgyaláson tett nyilatkozatában egyaránt az Stv. 59. § (1) bekezdésére hivatkozott, a korábbi jogosultság megvonását és a korábban folyósított eljárás megszüntetését kizárólag ezen anyagi jogi rendelkezésekre alapította, ezzel összefüggésben semmilyen hivatalbóli eljárást lehetővé tevő hatásköri szabályt nem jelölt meg.

[40] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az alperesi döntés jogszabálysértő, mert a felperes által előterjesztett kérelemtől eltérően – erre vonatkozó jogszabályi felhatalmazás nélkül – a felperes olimpiai járadékra való jogosultságát hivatalból vizsgálva és értékelve, a korábbi jogosultság tárgyában meghozott közigazgatási határozatot lényegében visszavonta. A törvényszék ezt – bár eltérő jogi indoklás mellett – helyesen ismerte fel, és helyesen döntött az alperes határozatának megsemmisítéséről, ugyanakkor a közigazgatási

szerv a felperes eredetileg előterjesztett kérelméről elmulasztott dönteni, ezért a határozat megsemmisítése mellett az új eljárás lefolytatása is indokolt.

[41] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta, és az alperes határozatának megsemmisítése mellett a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására is kötelezte. Az új eljárás során az alperesnek a felperes által előterjesztett kérelemről kell állást foglalnia, és amennyiben a felperes olimpiai járadékra való jogosultságát hivatalból vizsgálni kívánja, úgy meg kell jelölnie azt a hatásköri szabályt, amely ezt számára lehetővé teszi, és a hivatalbóli eljárást szabályszerűen le kell folytatni. Ennek hiányában legfeljebb az emelt összegű járadék iránti kérelem elutasításáról dönthet. Mindez azt jelenti, hogy jelen megsemmisítés jogkövetkezménye az, hogy az eredeti összegű törvény szerint járó járadékot a határozat meghozatalának időpontjára visszamenőleg továbbra is folyamatosan teljesíteni kell.

A határozat elvi tartalma

[42] *Amennyiben a közigazgatási szerv a kérelemre indult eljárásban a vizsgálatát hivatalból a korábbi határozatban megállapított járadékra való jogosultságra is kiterjeszti, úgy az e jogosultságát megállapító hivatalbóli eljárást lehetővé tevő hatásköri rendelkezést a döntése indokolásában kifejezetten meg kell jelölnie, és a hivatalbóli eljárás szabályait eljárása során alkalmaznia kell.*

[43] *Járadék jövőre nézve történő megszüntetését a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok nem akadályozzák, mert az ügyfél ugyan a jogerős határozattal a jogot ezekre megszerezte, de a még nem esedékes jövőbeni járadékok vonatkozásában nem gyakorolta.*

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az alperes felülvizsgálati kérelme csak részben vezetett sikerre, ezért a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (2) bekezdése alapján úgy határozott, hogy mindkét fél viseli saját költségét.

[46] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. szeptember 22.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
II.Kfv.37.281/2021/7/2
tisztviselő

10